

COLÁISTE LURGAN

Seastaisinn uair breáda a beadh cumta ina béarsa
faoi eadara a tárla sa mbliain seo a cuib éar
má beirfid éire-éosaí, dé-éosaí nó aon rud,
ac é beirf tarrhaige le céile i gcóir is i gceart.

Ní faoi aon cineál aithní a cumpas mé an béarsa
ná faoi aon breac ihs an éisinn an liús nó an cad
ac faoi Coláiste Lurgan a béarfais mé an méid seo
an coláiste is iontaí atá in éirinn ar fad.

Sa mbliain mife naoi gcéad seasga is a sé
sea fuair muid an léargas go raib a leicéide le teac
coláiste beannaithe a slánóid an áeilge
go mbeadh scríob agus léamh inu is gac ní go cruinn beac.

Nuair a scaipeadh an dea-scála seo éar ihs an nSaelcact
éirigh lasair sa ngréin gíl agus róscadh sí mar
éirigh iontu sa bfarraige is éosaí sí ag réabhad
mar súil le mac dé is go raib an imirce éar.

Ar an gceacrú lá beas sea gearradh an founaition
agus ar an seachtú lá beas se lfonadh é istead
i lár éleann na Coille mar is ann a bí an réiteac
ní raib aiteann ná dris ann feochán ná sceac.

Bailis na tréan-fir a bí éar timpeall sa réigiún
cuile fear ina léine agus a cuib tools ina bas
nó gur cóigeadh ó éalam i an coláiste áeilge
san moill ar bith éleann ní raib gíog ann ná sas.

Cé bearfadh linn camall go dtiocfaid an saol
go mbeadh coláiste áeilge cógtaí ó beas
as bruaic éleann na Coille ná mbeid inu ná éanlaic
ar sgáic is ar fásadh ón bfuac is ón teas.

Nuair a críochnaigh an Coláiste tráchtóga dé céadaoi
bailis na céadta, bunáite na áeilcacta idir óg agus sean
is cuib siad gac áb, gac sonas is sean
ar Coláiste Lurgan is iad a bí i ndon.

Deánadh go beirfa i san mairg san breas
san camad san claonadh ac gac ní mar is ceart
mar níor leigead ina gaoire seoinní an béarla
oir fear as an nSaelcact a fuair an contract.

Péirteálad éar a cuib ballaí pré céile
beas in foctar, buí, bán agus geal
agus nuair a críochnaíod ar fad i nárb álainn i an péarla
ac faighic a nbeirfa ná mairfeadh sí ac seil.

A Coláiste lurgan molaím-se féin tú
mo bean is mo éilinn is mo shaoile ar fad
na comarsannaí gearúil atá i mbaile is is gcéin a'm
molaigh siad féin í is fásann siad a ceab.

Íf ar b'í is tairb'í íf h-eol dom-sa féin é
le slánú na Saeilteat' a cur ina reacht
ná Coláiste lurgan atá i gceartlár an réimse
a bteahga ná c' sánpad a scuileúr ná a gceart.

Tá freastal na gceabta ar an gColáiste Saeilge
as gac ceárb ar fud éireann is iad as tosáí an tsaoil,
ac' anois céarb faoi' n' tréanfean a chus iad le céile
molfad go h-éas é an tuasal ó foisil.

Siúd é an bea-Sael a rinne an ghoim' éadac
b'oirbri' go gear le iad a tarrainge chun cionn
ac' chun a beas fear ar talam' na h'éireann
tá súil le mac dé agam ná mbeid seisean' tinn.

Cruinnigh sé is bailigh sé cúig nó sé céabta
scoláirí Saeilge as gac ceárb don tír
le h-ádh Coláiste lurgan a tógad san nSaeilteat'
nó gur múinead i nSaeilge b'í gac alt agus m'í.

Tá múinteoirí gearúil angh ná gcuim'ad an b'éasga
as obair le h-éirim ó m'airbh go h-óise,
as múinead, as ceartú is as teagasc na Saeilge
n'í ná b'fui' éasga ná is cum' leob faoi.

Sé iomrá iomrá na gcaillleac anall as tír Séarlais
go raib an Saeilge dá sánpad is gur béarla a bead angh
ac' sí Coláiste lurgan a cruicós gur bréas é
nuair a ruagfean as éirinn luic léiste gac plean.

Tá slac ar an nSaeilteat' ó tá an Coláiste a fréamh
n'í angh ac' grade A i b'í óg agus sean
n'í blas ar an mbéarla a'c mar bead ar fáta dó gréine
mar n'í teastáionn uainn féin ac' Saeilgeoirí glan.

Má castar Cois Farraise tú cuir tuairisc an béarla
Coláiste lurgan atá anois i gceist a'm
spáirbh' muid timpeall duit í a cuid seomraí pré céile
beid mise nó Séamus angh m'icil nó com.

Ó tá an t-am a fáil goirib críochnó mé mo béarsa
is n'í beid agairn san nSaeilteat' amaid nó sraoil
beid seoirbh' an béarla dá ndíbir as éirinn
agus fuir mór dá léasad ag an uasal ó foisil.

Colm Ó Fionneada, lochán beas a cum.

Nota : Seán Ó Donnada, teac mór a b'airbh' maréirbh' pádraic.